

РЕШЕНИЕ

№ 25179

гр. София, 28.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 18.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9149** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба на А. Ж. А., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. А. А. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ЗППАМ № 228з-820/22.08.2024 г., издадена от А. Д. Т., мл. инспектор при 04 РУ, сектор ОП при СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

С жалбата се иска отмяна на заповедта, като издадена в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че формулираното в заповедта наказание е неясно. Липсва точно посочване на мястото на извършване на нарушението, като в АУАН е посочено по едни начин, а в процесната заповед по различен. Така в АУАН се сочи, като място: по ул. „Ф. К. с посока на движение от ул. „ А. Д. към [улица]пред № 1, което е невъзможно, доколкото първите две улици нямат пресечна точка. Твърди се, че при издаване на талона за изследване на А. не му е указано на кой адрес да се яви за даване на пробата, като заповедта е издадена преди да са изтекли дадените с талона за изследване минути за връчване, поради което същата се явява преждевременно издадена.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен не се явява. Представена е писмена молба от процесуален представител, в която се отправя искане за отмяна на

заповедта и присъждането на разноски.

Ответникът А. Д. Т., мл. инспектор при 04 РУ, сектор ОП при СДВР, редовно уведомен се явява лично.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.08.2024г. в 10.58 часа М. И. С., полицаи при СДВР 04 РУ, съставил Акт за установяване на административно нарушение бланков № 1043635 срещу А. Ж. А. от [населено място], за това, че на същата дата в 11.00 часа управлява лек автомобил марка БМВ 320Д с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Р. К. А. в [населено място], по [улица]срещу № 1, като отказва да бъде проверен с техническо средство Drag Test 500 STK, с идентичен номер ARRM-0038, предназначен за едновременно, качествено доказване на до 8 анализирани вещества от човешка слюнка на наркотични вещества или техните аналози. На А. Ж. А. е издаден талон за медицинско изследване, с посочени в същия час – 11.00; дата – 22.08.2024г. и място за явяването му - МБАЛ „Света А.“ до 45 минути за вземане на кръвна проба. Последвало издаването на оспорената в настоящето производство Заповед за прилагане на ПАМ № 228з-820/22.08.2024 г., издадена от мл. инспектор при 04 РУ, сектор ОП при СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

От органа издал оспорената заповед е изискано да представи четливо копие на Талон за изследване № 292764, като такова е представено с молба от 9.11.2024г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Заповед за прилагане на ПАМ № 228з-820/22.08.2024 г., издадена от мл. инспектор при 04 РУ, сектор ОП при СДВР, надлежно оправомощен със заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР, с която, на основание чл. 22 от ЗАНН, е наложена ПАМ на жалбоподателя, изразяваща се временно отнемане на свидетелство за управление на МПС №[ЕИК], но не повече от 18 месеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства: Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, са

оправомощени полицейските органи при отдел "Пътна полиция" при СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 1 от ЗДвП/.

Следователно, обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 1 б. "б" от ЗДвП № 228з-820/22.08.2024 г., е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия. Същата е издадена в предвидената в закона писмена форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ.

Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки: по т. 1, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи

Посочената ПАМ се прилага за водач, който управлява МПС след като е употребил наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест; който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство или тест; или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване. От събраните по делото доказателства се установява, че на 22.08.2024 г. сутринта в 10.58 часа в [населено място] по [улица]срещу № 1, жалбоподателят е управлявал лек автомобил марка БМВ 320Д с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Р. К. А., като при извършена му проверка е отказал да бъде проверен с техническо средство Drag Test 500 STK, с идентичен номер ARRM-0038, предназначен за едновременно, качествено доказване на до 8 анализирани вещества от човешка слюнка на наркотични вещества или техните аналози., като му е издаден талон за медицинско изследване № 292764, връчен в 11. 30ч. на 22.8.2024 г., с указание да се яви в МБАЛ „Света А.“.

Съгласно чл. За от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища /доказателствен анализатор/, или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози –

с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест-т. 1; лицето не приема показанията на техническото средство или теста-т. 2; физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест-т. 3.

В случая е налице хипотезата на т. 1 – лицето е отказало извършването на проверка с техническо средство, поради което и съгласно чл. 3а от наредбата, установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози е следвало да бъде извършено с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване. От доказателствата по делото е видно, че жалбоподателят е подписал и е получил талона за изследване. В същия е указано място за явяване МБАЛ „Света А.“. За така посоченото място издателя на заповедта в проведено о.с.з. на 18.11.2024г. посочва, че такъв тип изследвания не се извършват. Ответникът Т. изрично заявява, че е допуснал грешка, като неправилно е посочил лечебното заведение, в което жалбоподателя е следвало да отиде, тъй като изследвания за наркотици се извършват единствено във ВМА. При неправилно дадени указания и не посочване на точното място за изпълнение на дадените предписания за химико-токсикологично лаб.изследване, жалбоподателят е бил възпрепятстван да изпълни същите. При тези данни не може да се приеме, че са изпълнени предпоставките на чл. 171, т. 1, б „б“ ЗДв.П за налагането на процесната ПАМ. Заповедта е издадена, при допуснати съществени процесуални нарушения, като в издадения талон за изследване липсва правилно вписване на мястото, където да се извърши установяването.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че при издаване на заповедта е допуснато и друго нарушение, изразяващо се в не посочване точното място на извършване на нарушението. В тази връзка основателни се явяват изложените в жалбата възражения за липса на яснота относно мястото на извършване на деянието.

Предвид гореизложеното, като е издал заповедта за прилагане на ПАМ, при допуснати съществени процесуални нарушения, възпрепятствали извършването на медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване в съответствие с изискванията на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП и чл.3а, т. 1 във вр. с чл. 6, ал. 10 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, административният орган е издал материално незаконосъобразен административен акт.

В тежест на административния орган е да докаже, че са налице предпоставките за издаване на оспореният акт, включително наличие на извършено административно нарушение за предотвратяването и преустановяването, на което е приложена принудителната административна мярка. Това не е направено по делото, поради което оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и предвид своевременно направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, то на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сума в размер на 650 лв., заплатен адвокатски хонорар, съгласно представеният по делото договор за правна защита и съдействие.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 228з-820/22.08.2024 г., с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 1, б." б" от ЗДвП, е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Ж. А., ЕГН: [ЕГН] разноски по делото в размер 650лв.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: